

R O M A N I A
IN ALTA CURTE DE CASATIE SI JUSTITIE SECTIA
DE CONTENCIOS ADMINISTRATE SI FISCAL

DECIZIA nr.4468

Dosar nr. 23:6/2/2007

Sedinta publica de la 21 octombrie 2009

Presedinte:	X	- Judecător
	X	- Judecător
	X	- Judecător
	X	- Magistrat asistent

S-a luat in examinare recursul declarat de parata Agentia Nationala de Administrare Fiscala impotriva sentintei nr.X din 18 X 2008 a Curtii de Apel X - Sectia a VHI-a contencios administrativ si fiscal.

La apelul nominal s-au prezentat atat recurenta-parâta, prin consilierul juridic XX, cat si intimata-reclamantă S.C. „X X XX IFN ' S.A. X prin avocatul XX.

Procedura complete.

S-a prezentat referatul cauzei, după care Curtea, constatand pricina in stare de judecata, a acordat părtilor cuvântul cu privire la recurs.

Reprezentantul recurenteii-parate a solicitat admiterea recursului si modificarea sentintei atacate, in sensul respingerii acțiunii formulate de reclamantă, facand referire la motivele și argumentele prezentate in scris; de asemenea, a depus la dosar, cu titlu de exemplu, decizia Inaltei Curti nr.X din 14 X 2008.

Reprezentantul intimatei-reclamante a solicitat respingerea recursului ca nefondat, si mentinerea ca temeinica și egala a hotărării atate; in acest sens, a arătat, in esență că desi ambele categorii de operatiuni derulate de societatea intimata - leasing si asigurări - sunt

impozabile, numai prima este taxabilă cu T.V.A., nu și cea din urmă, care este scutită", conform prevederilor art.141 alin.(2) lit.d) din Codul fiscal, art.9 alin.(2) lita) din Legea nr.345/2002, republicată, art.6 lit.i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2000; de asemenea, a făcut referire la celelalte argumente prezentate în concluziile scrise depuse la dosar, iar cu privire la decizia Înaltei Curți nr.X din 14 X 2008, invocată și depusă la dosar de către recurenta, a apreciat că are în vedere o situație diferită de cea existentă în prezenta cauză

CURTEA

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele;

Prin acțiunea înregistrată la 30 X 2007, reclamanta S.C. X XX IFN" S.A. X a solicitat ca în contradictoriu cu părții Agenda Nationala de Administrare Fiscală și Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili să se dispună anularea deciziei nr. X/17 X 2006 și a deciziei de impunere nr. X/21X 2006 pentru suma de X lei, reprezentând TVA stabilit suplimentar, dobânzi și penalități de întârziere aferente.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că prin deciziile contestate s-a reținut că în perioada 2001-2004, în calitate de agent de asigurări a emis polițe de asigurări pentru bunurile care fac obiectul contractelor de leasing și ulterior, a refacturat contravaloarea polițelor de asigurare către utilizatorii bunurilor, fără a aplica acestei operațiuni cota de TVA.

Reclamanta a susținut că a achitat primele de asigurare în contul utilizatorilor bunurilor preluate în leasing, astfel că operațiunea respectivă nu reprezintă o prestare de servicii, cum neîntemeiat au considerat organele de control, fiind o decontare către beneficiari, excluși din baza de impozitare a TVA, conform dispozițiilor art. 137 alin.3 lit. e din Legea nr.571/2003, care se regăseau și în Ordonanța Guvernului nr. 3/1992, Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 17/2000 și Legea nr. 345/2002.

De asemenea, reclamanta a invocat dispozițiile art. 5 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr.51/1997, arătând că utilizatorii bunurilor au obligația de a suporta contravaloarea primelor de asigurare, aflându-se în stransă legătură cu natura și efectele specifice contractului de leasing, care prevede că riscurile și beneficiile aferente dreptului de proprietate trece

asupra utilizatorului din momentul intrării în vigoare a contractului de leasing.

Prin sentința civilă nr. 3573/18 X 200X, Curtea de Apel X Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a admis acțiunea, a anulat decizia nr. 222/17 X 2006 emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală și a anulat parțial decizia de impunere nr. X/21 X 2006 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili - Activitatea de Inspectie Fiscală pentru suma de X lei, reprezentând TV A, dobânzi și penalități de întârziere aferente.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a considerat că deciziile contestate au fost emise cu încălcarea reglementărilor fiscale aplicabile operațiunii efectuate de reclamantă, de refacturare a contravalorii bunurilor preluate în leasing, care reprezintă o decontare și în consecință, sumele respective nu sunt cuprinse în baza de impunere a TVA.

Pe baza concluziilor raportului de expertiză contabilă efectuat în cauză, s-a reținut că reclamanta a respectat înregistrările contabile și sensul operațiunii economice și sumele achitate ca prime de asigurare au fost recuperate de la utilizator pe baza unei facturi de decontare, fiind înregistrate în contul 4.621 creditori.

Instanța de fond a apreciat că regimul fiscal aplicabil operațiunii de leasing este diferit de cel aplicabil refacturării primelor de asigurare către utilizatorii bunurilor luate în leasing, în sensul că sumele facturate nu sunt cuprinse în baza de impunere a TV A.

Pentru stabilirea regimului fiscal aplicabil, s-a considerat că paratele aveau obligația să țină seama de substanța economică efectivă a operațiunii de refacturare a primelor de asigurare achitate de finanțator, aceea că reclamanta a acționat în contul utilizatorului bunului, care este beneficiarul politei de asigurare, revenindu-i drepturile și obligațiile prevăzute în contractul de asigurare.

În acest sens, s-a avut în vedere și jurisprudența Curții Europene de Justiție, care a evidențiat importanța stabilirii substanței economice a operațiunii pentru determinarea reglementărilor fiscale aplicabile.

Împotriva acestei sentințe, a declarat recurs parata Agenția Națională de Administrare Fiscală, solicitând modificarea hotărârii atacate, în sensul respingerii acțiunii ca neîntemeiată.

În primul motiv de recurs, întemeiat pe dispozițiile art. 304 Codul de procedură civilă, s-a susținut că situația de fapt reținută de instanța de

fond este eronata, ceea ce a condus la pronuntarea unei solutii bazate pe o interpretare eronata a textelor de lege Si a calificării erorata a operatiunilor efectuate de societatea intimata.

Recurenta a arătat că instanta de fond a aplicat greșit dispozițiile art. 18 alin 2 din Legea nr. 345/2002 Si art. 137 din Legea nr. 571/2003, potrivit cărora intră in baza de impozitare a TVA cheltuielile accesorii, cum sunt cheltuielile de asigurare decontate cumpărătorului sau clientului. De asemenea, s-a invederat ca" politele de asigurare au fost platite de societatea intimata. in nume propriu și nu in contul utilizatorilor, cum s-a retinut in hotărârea atacată, fiind de altfel proprietara bunurilor predate in leasing și beneficiara politelor de asigurare.

Prin cel de-al doilea motiv de recurs, a fost criticată hotărârea atacata pentru încălcarea prevederilor art. 304 pet. 7 Cod procedură civila, cu motivarea că a fost argumentata prin considerentele contradictorii.

In acest sens, recurenta a aratat că instanta de fond a inmturat punctul de vedere exprimat de Comisia Europeana - Directia Generala Impozitare Si Uniune Vamala pe considerentul că nu rezultă identitatea și functia persoanei care i-a semnat și cu toate acestea, s-a considerat că in cauză este aplicabila varianta prezentata la pct. 1 lit. c din acest din acest punct de vedere.

In dezvoltarea acestei critici, s-a mai aratat ca hotararea atacata s-a bazat pe o situatie de fapt eronata", nesustinută de nici un mijloc de proba si anume că primele de asigurare au fost platite in contut utilizatorilor, desi intimata a actionat in nume propriu, in calitate de benelciar al politelor si proprietar al bunurilor, avand obligatia de a asigura bunurile conform dispozițiilor art. 9 lit. j din Ordonanta Guvernului nr. 51/1997.

Analizand actele și lucrările dosarului, in raport si de dispozițiile art. 304 si 304/1 Codul de procedure civila , Inalta Curte va admite prezentul recurs pentru următoarele considerente:

In perioada 2001-2004, intimata-reclamantă SC X X" S.A. X, in calitate de proprietar al bunurilor care fac obiectul contractelor de leasing, a incheiat polite de asigurare cu S.C. X S.A., in conformitate cu prevederile art. 9 lit. f din Ordonanta Guvernului nr. 51/1997 republicata. Contravaloarea politelor de asigurare a fost refacturata" ulterior către clienti, fără a se colecta, declara și achita la bugetul de stat TVA aferanta, stabilită de organele de control fiscal prin actele administrative contestate in cauză.

Instanta de fond a constatat gresit nelegalitatea acestor acte in privinta obligatiei de plata a sumei de X lei, reprezentand TVA, dobanzi si penalitati de intarziere aferente.

Solutia de anulare a celor doua decizii contestate este rezultatul aplicarii gresite a dispozitiilor legale care reglementeaza baza de impunere a TVA si stabilirii eronate a situatiei de fapt in cauza.

Astfel, se retine ca, potrivit art. 2 din Ordonanța de Urgentă a Guvernului nr. 17/2000 si pet. 1.3 din Hotararea Guveruului nr. 401/2000, in vigoare pana la data de 31 X 2002, sunt incluse in sfera de aplicare a TVA prestarile de servicii efectuate in cadrul exercitarii activitatii profesionale, prin care se intelege orice activitate desfasurata de un contribuabil, care nu constituie livrare de bunuri molnle sau transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile și care poate avea ca obiect operatiuni de leasing.

Pentru porioada ulterioara, dispozitiile art.18 ahn. 2 din Legea nr. 345/2002 in perioada X 2002-31 X 2003 si dispozitiile art. 137 alin. 2 lit. b din Legea nr. 571/2003 in vigoare cu incepere de la data de 1 ianuarie 2004 reglementeaza expres obligatia de plata a TVA, stabilind ca se cuprind in baza de impozitare a taxei si cheltuielile accesorii, cum ar fi comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport si asigurare, decontate cumparatorului sau clientului.

Fata de aceste prevederi legale rezulta ca, in perioada supusa controlului, intimata-reclamanta avea obligatia sa include in baza de impozitare a TVA si cheltuielile cu asigurarea, decontate ulterior utilizatorilor bunurilor preluate in leasing.

Operatiunile prin care intimata-reclamanta a recuperat de la clientii-utilizatori contravaloarea primelor de asigurare a bunurilor aflate in proprietatea sa si livrate in regim de leasing reprezinta prestari de servicii, care intra in sfera de aplicare a TVA si nu operatiuni ce asigurare scutite de la plata acostei taxe.

Instanta de fond a retinut eronat ca refacturarea reprezinta o simple decontare catrc utilizatori a sumelor achitate de intimata-reclamanta in numele lor, fara a avea in vedere ca, politele de asigurare au fost achitate in nume proprii de catre finantator, in calitatea sa beneficiar al asigurarilor, dar si de proprietar al bunurilor date in leasing, care are obligatia asigurării, conform prevederilor art. 9 lit. f din Ordonanta Guvernului nr. 51/ 1997, republicat.

In consecință, nu s-a avut in vedere ca, sunt scutite de la plata TVA numai operatiunile desfășurate in calitate de agent de asigurari in raporturile cu terții.

Intimata-reclamantă nu a acționat ca intermediar de asigurări, pentru că nu a fost agent de asigurări, in sensul definit de art. 2 pct. 2 din Legea nr. 32/2000, modificata si completată prin Legea nr.403/2004, ca fiind persoana fizică sau juridică imputernicita, in baza autorizarii unui asigurator, sa incheie in numele și in contul asiguratorului, contracte de asigurare cu tertii, conform conditiilor stipulate in contractul de mandat, fără sa aibă calitatea de asigurator sau broker de asigurat.

De altfel, chiar din sustinerile intimatei-reclamantă rezulta ca aceasta nu a actionat ca un intermediar intre asigurator și utilizator și a incheiat polite de asigurare in nume propriu si pentru bunuri proprii. Potrivit pet. 1.4 din contractul de agent incheiat intre Societatea Comercială X S.A. si societatea intimata, in considerarea faptului că obiectul de activitate al agentului este de leasing, agentului i s-a dat acordul expres al asiguratorului să incheie in numele și pe seama sa, polite de asigurare in care asigurat sa fie agentul.

Din acest considerent, organele de control fiscal au constatat intemeiat că intimata-reclamanta a avut calitatea de asigurat si a fost beneficiara primelor de asigurare, iar activitatea de reciperare a sumelor astfel achitate nu mai reprezinta o intermediere in asigurări, fiind o activitate conexas obiectului principal, respectiv operatiunilor de leasing, care intră in sfera de aplicare a TVA.

Dacă intr-adevăr operatiunea de asigurare intemeiată pe contractele incheiate de societatea intimata și asigurator nu este supusă obligatiei de plata a TVA, potrivit dispozitiilor art. 141 alin. 2 lit. d din Codul fiscal, art. 9 alin. 2 lit. c din Legea nr. 345/2002 republican si art. 6 lit. i din Ordonanta de Urgentă a Guvernului nr. 17/2000, se constata că, refacturarea către utilizatori a primelor de asigurare constituie o activitate de prestari de servicii, pentru care reglementarea menfionate anterior prevede obligatia de a calcula și de a plati TVA aferenta.

Hotărarea atacata s-a intemeiat in mod gresit sustinerile din acțiune și pe concluziile expertului contabil privind calificarea juridică a operatiunilor de refacturare a primelor de asigurare ca fiind o activitate de asigurare, scutită de la plata TVA, cu atat mai mult cu cat interpretarea prevederilor legale incidente in domeniul asigurărilor și al contractelor de

leasing nu a constituit obiectivul expertizei incuviiniate, fiind atributul instantei de judecata.

Aparările intimatei-reclamante intemeiate pe jurisprudent Curtii de Justitie Europene și pe Directiva a VI-a a Uniunii Europene privind TVA au fost de asemenea in mod gresit preluate de instanta de fond ca argumente pentru solutia de admitere a actiunii. Toate aceste aparari au fost insușite fără temei in raport cu data aderarii Romaniei la Uniunea Europeană, cu obligatiile asumate in perioada preaderirii si cu perioada verificata prin actele administrative deduse judecatii.

Pentru considerentele care au fost expuse, Inalta Curte va admite prezentul recurs și in baza art. 304 pet. 9 Si art. 312 alin. 2 Codul de procedura civile, va modifica hotărçirea atacată, in sensul ca, va respinge ca neinlomeiata actiunea formulata de S.C. XXX Leasing IFN" S.A. X.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursul declarat de parata Agenția Natională de Administrare Fiscala impotriva sentintei nr.X 3 din 18 X 2008 a Curtii de Apel X - Sectia a VHI-a contencios administrativ si fiscal.

Modifica sentinta recurată in sensul că respinge actiunea formulate de reclamanta S.C. XXX I.F.N." S.A. BucnreȘti, ca neintemeiata.

Irevocabila.

Pronuntata, in Sedinta publică astăzi 21 X 2009.

JUDECATOR, JUDECATOR, JUDECATOR,

MAGISTRAT ASISTENT,